

בש"פ 6196/15 - מיכאל אטדי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 6196/15

לפניהם: כבוד השופט צ' זילברטל

העורר: מיכאל אטדי

נגן

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המוחז בירשלים בתיק
מ"ת 3534-06-15 שנינתה ביום 9.9.2015 על ידי כב'
השופט שירלי רנר

תאריך הישיבה:

ח' בתשרי התשע"ו (21.9.2015)

בשם העורר:

עו"ד דוד ונטורה

בשם המשיבה:

עו"ד נילי פינקלשטיין

החלטה

ערר לפי סעיף 53(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרם), התשנ"א-1996 (להלן: חוק
המעצרם), על החלטתו של בית המשפט המוחז בירשלים מיום 9.9.2015 במ"ת 3534-06-15 (כב' השופט ש'
רנר), בגדעה דחה בית המשפט בקשה לעיון חוזר בהחלטתו מיום 2.7.2015, בה נקבע כי העורר ישאר במעצר עד

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

1. נגends העורר,olid 1975, הוגש כתוב אישום המיחס לו עבירה של נשיאת נשך לפי סעיף 144(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977. כעולה מכתב האישום, העורר נעצר ביום 16.5.2015 על-ידי בלשי משטרת כהואה מחזק ברכבו, מתחת למושב שלד הנהג, מטען חבלה המורכב מלכנת חבלת, נפץ, גוף חשמלי, מצבר ושלט רחוק, כאשר כלם עטופים יחד ביריעת بد. יעור, כי על-פי חוות דעת מומחה מ"פ בכווחו של המתען האמור, "כאשר כל מרכיביו תקינים ומוחברים כהלכה, להמית אדם בעת התופצותו". אלא שנמצא כי המתען הנדון לא היה יכול להתפוץ.
2. בד בבד עם הגשת כתוב האישום הגישה המשיבה בקשה למעצרו של העורר עד לתום ההליכים נגדו. בדין שהתקיים ביום 2.6.2015 הסכים בא-כוח העורר לקיומן של ראיות לכואורה, ובית המשפט הורה לשירות המבחן להכין תסוקיר מעצר. על-פי התסוקיר מיום 16.6.2015, נשקפת מהעורר, נשי ואב לארבעה ובעל עבר נקי, מסוכנות גבוהה. מסקנה זו התבבסה על "עמדת הגנתית ונמנעת" בה אחז העורר, על נסיבות מעצרו ועל הקושי להעריך במצב זה את הסיכון. לפיקר נמצא כי אין בכוחם של המפקחים שהוציאו - אשתו, אחותנו, דודו ושני חברי משפחה של העורר - להפגיא את אותה מסוכנות. ביום 2.7.2015 הורה בית המשפט על מעצרו של העורר עד תום ההליכים נגדו.
3. ביום 13.7.2015 הגיע העורר בקשה לעיון חוזר בהחלטה על מעצרו עד תום ההליכים, בה הציע לשחררו לחילופת מעצר בביתו, בפיקוח ארבעה מפקחים אחרים. בתסוקיר משלים מיום 13.8.2015 צוין כי חלוף הזמן הביא לשינוי בגישהו של העורר; כי הוא משתף פעולה עם שירות המבחן; וכי הסיכון הופחת וכיום קיימים סיכויי ביןוני בלבד להישנות התנהלות פוגענית. עם זאת, שירות המבחן התרשם כי העורר מתקשה לזהות מצבי סיכון, וכי חזרתו לחילופת מעצר בבית המשפחה עלולה להציגו בסיכון גבוה. ביום 3.9.2015 הוגש תסוקיר משלים נוסף (להלן: התסוקיר השלישי) שבחן חילופת מעצר בבית חמו של העורר. התסוקיר בא במלצת לשחרר את העורר באיזוק אלקטורי ובפיקוחם של חמיו של העורר וארבעה מפקחים נוספים. כמו כן הומלץ בתסוקיר על "שעות אווורור" במהלך היום בלבד מי מהמפקחים.
4. ביום 9.9.2015 דחה בית המשפט קמא בקשה של העורר לעיון חוזר בגיןה בבקשתו כי בית המשפט יאמץ את המלצות התסוקיר השלישי. נקבע, כי המסוכנות העולה מהמעשה המיחס לעורר היא ברף הגבוה, ואין בעובדה שהמתען נמצא לא שימוש כדי להפחית את המסוכנות. בית המשפט ציין בהחלטתו כי עדין לא ברורות הנסיבות שבעתו בוצעה לכואורה המעשה המיחס לעורר וכי העורר לא נטל אחריות על המעשה. כמו כן, הפנה בית המשפט לתסוקרים שהוגשו, מהם ניתן ללמוד כי שירות המבחן הביע בעבר הסתייגות מסוימת לגבי התאמתם של שניים מהמפקחים שהוציאו לשמש כמפקחים. זאת ועוד, בית המשפט קבע כי ריבוי המפקחים יוצר קושי מוגנה. בנסיבות אלו, וכן התקדמות ההליך העיקרי, פסק בית משפט קמא כי באיזון האינטרסים, אין מקום להיעתר לבקשה לעיון חוזר.
5. העורר מלין על החלטתו של בית משפט קמא להוותר על כנו את מעצרו עד תום ההליכים. העורר טוען, כי שגה בית המשפט כאשר כלל בשיקוליו את קצב ההתקדמות ההליך העיקרי, מאחר שאין זה מהשיקולים שעל בית המשפט לשקל בהחלטה על מעצר עד תום ההליכים. העורר מוסיף כי בית המשפט שגה גם לגופו של עניין בסוגיה זו, מאחר שנקבע בהליך העיקרי דין אחד בלבד ליום 16.9.2015. בדין בערר הובר כי הדיון האמור התקיים בינו לביןם, ולאחריו נותר לשמעו עד תביעה אחד. נקבע דיון אחד נוספת לחודש נובמבר 2015. ביום 24.9.2015 נקבע מועד לישיבת גישור עוד נטען, כי שגה בית המשפט עת קבע כי חילופת המעצר שהוצאה אינה מאיימת את המסוכנות, וזאת בניגוד לאמור

בתסקירות השלישי. על-פי העורר, שירות המבחן ביצע עבודה יסודית, במסגרתה בוחן מספר רב של מפקחים שהוצעו ובחר מתוכם את המתאים ביותר לתפקיד. לגישתו, ריבוי המפקחים אינו מעורר קושי, אלא מבטיח שעול הפיקוח לא יפול על כתפי מפקח בודד והפיקוח יהיה אפקטיבי יותר. כמו כן, העורר טוען כי גם כאשר קיימים יסודות של מסוכנות, חובה על בית המשפט לבחון חולפות שיש בכוחן להפחית את המסוכנות; כי שגה בית המשפט עת קבעה את מסוכנותו של העורר, בין היתר, על סמך אי לكيות האחריות על המעשה; וכי שגה בית המשפט בהתעלמו מנסיבות האישיות של העורר ובهن עברו הנקי.

בדיוון בערר חוזר בא-כוח העורר על הטענות האמורות והציג כי נוכח השינוי שחל בעמדת העורר, כפי שנמצא על-ידי שירות המבחן, פחתה מסוכנותו.

6. המשיבה מתנגדת לשחרור העורר ומצביעה על כך שבית המשפט המחויז בחן פעמיים אחר פעם את האפשרות לשחרר את העורר ואת טיב המפקחים, החלטתו ניתנה לאחר בוחנה יסודית ומ唧פה של כלל הנתונים ואין מקום להתערב בשיקול דעתו. נטען כי לא ניתן הסבר לשינוי בעמדת העורר בתוך חדשניים, וכי גם בתסקירות השלישי חזר שירות המבחן על כך שהעורר מתקשה לזהות מצבי סיכון. בתסקירות זה לא הובחר מדויק מפקחים שלא הומלכו בתסקירות שקדמו לו הפכו עתה למומלצים. המשיבה מפנה לכך שפרשת התביעה כמעט והסתימה.

7. לאחר העיון מסקנתי היא שאין בידי להיעתר לערר. נסיבות האירוע שבסיומו נעצר העורר מעכימות את החשש שנשיאות המטען היה חלק ממחלת עבריני שטיבו לא הובהר (העורר נפגש עם שניים שבתחילתה נסעו אחריו כברת דרכם ולאחר מכן הוא נסע בעקבותיהם ברחובות העיר רמלה עד שנענצר). בכלל, מי שMOVIL ברכבו מטען חבלה, על שלל מרכיביו, מעד על עצמו שהוא אדם מסוכן המעורב במהלךם שם יתגשמו הם עלולים להביא למוות של אדם. מדובר במסוכנות מופלגת המועצתמת לרקע סימני השאלה הרבים שנותרו. בית המשפט לא גיבש מסקנותיו עד שמיירב הנתונים נפרשו לפניו. על אף התסקירות שהמליץ על שחרור, מצא בית המשפט, בסופה של יום, כי בהתחשב במסוכנות הניכרת, בכך שרב הנפטר על הנגלה ובעובדה שאין מדובר בנטייה אחריות, לא ניתן להפיג את המסוכנות בדרך של שחרור לחילופת מעצר. שירות המבחן גם ציין כי נראה שהעורר יתקשה לעמוד לאורך זמן התנאים המגבילים. בנסיבות אלה, אני סבור שבית המשפט שגה במסקנה אליה הגיע. בנוסף, יש משמעות לכך שההיליך צפוי להסתיים בטוויח הנראתה לעין.

הערר נדחה.

ניתנה היום, י"א בתשרי התשע"ו (24.9.2015).